

The LED Weekly

Volume 15, No. 8 April 26, 1998

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Tờ báo hằng tuần ĐIỀN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tào
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

BÌNH MINH

Bình minh sáng tỏa lòng thương nhớ
Quý tướng Trời cao có giấc giờ
Xuất sắc tâm tình quy hội nhập
Thương Trời nhớ Phật chẳng bơ vơ.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 1-3-98 đến 7-3-98

Copyright (C) 1998 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Người tu chơn phát triển điển quang của nội tâm có sợ sự chỉ trích phê bình hay không ?
2. Tại sao nơi ánh sáng vô cùng lại không có người xấu ?
3. Dẫn thân tu học thì phải dẫn thân làm sao ?
4. Người tu Vô Vi phạm tội nào nặng nhứt ?
5. Làm người thiếu thật thà, ích kỷ, mảnh khóm có ích gì cho phần hồn ở tương lai không ?
6. Tu sao mới gọi là đắc đạo ?
7. Ốc phàm có thể khổng chế người tu hay không ?

Monaco 01/03/98 5 :05 AM

Hỏi: *Người tu chơn phát triển điển quang của nội tâm có sợ sự chỉ trích phê bình hay không ?*

Đáp: Thưa người tu chơn tức là có khả năng phát triển điển tâm, tự tháo gỡ nghiệp lực, tạo thành một tập quán tốt, vượt khỏi sự mê chấp, thì đâu còn sợ sự chỉ trích, nhưng luôn luôn lấy oán làm ân mà tu tiến thì mới thật là chơn tu.

Kệ :

Thực hành rõ lẽ chính mình ngu
Học hỏi không ngừng ý tự tu
Thử thách trần đời không động loạn
Thương tình giúp đỡ kẻ đui mù.

Monaco, 02/03/98 2 :15 AM

Hỏi: *Tại sao nơi ánh sáng vô cùng lại không có người xấu ?*

Đáp: Thưa nơi ánh sáng vô cùng tận là nơi không thiếu thốn. Ngược lại ngự trong thể xác âm u, tự cảm thấy thiếu thốn và bơ vơ, vì tham muốn có ánh sáng thay vì âm u.

Kệ :

Thiên nhan đã sớm đưa hồn tiến
Nhập thể âm u tạo lụy phiền
Cố gắng vươn lên trong thức giấc
Bình minh ban chiếu trí tâm yên.

Monaco, 03/03/98 5 :30 AM

Hỏi: *Dẫn thân tu học thì phải dẫn thân làm sao ?*

Đáp: Thưa muốn dẫn thân tu học thì phải thường xuyên thực hành pháp môn và nghe những lời chơn lý phát triển tâm linh, nhiên hậu phần hồn mới có cơ hội xuất phát đi lên và tự giải bỏ nghiệp tâm.

Kệ :

Tự tu tự tiến tự phân tâm
Óc mở tâm khai tự tiến thâm
Giải đãi không còn duyên đạt thức
Trì tâm đạt thức chẳng sai lầm.

Monaco, 04/03/98 4 :00 AM

Hỏi: *Người tu Vô Vi phạm tội nào nặng nhất ?*

Đáp: Thưa người tu Vô Vi phạm tội ăn cắp công lao của bạn đạo đã phục vụ cho chung. Không đóng góp, ngược lại sang băng lậu làm mất phẩm chất, tự phá hoại bản chất thật thà của chính mình, là một đại tội. Hướng về sự gian dối mà hành sự thì sẽ không bao giờ tiến bước, phụ lòng thương

yêu và phục vụ của bạn đạo, tự giảm phẩm chất tâm linh của chính mình. Càng ngày sẽ càng tầm tối thêm, không lối thoát. Tham gia đại hội lậu, cũng còn khoe.

Kệ :

Tu không đóng góp giải tâm mình
Thực hiện tham lam lại khó mình
Ích kỷ âm u không lối thoát
Hy sinh phục vụ mới là xinh.

Monaco, 05/03/98 3 :40 AM

Hỏi: *Làm người thiếu thật thà, ích kỷ, mảnh khảnh có ích gì cho phần hồn ở tương lai không ?*

Đáp: Thưa ích kỷ xấu tánh rất bất lợi cho phần hồn, vì chọn đường hẹp đi thay vì đường rộng lớn, muôn đời không bao giờ phát triển được tâm từ bi.

Kệ :

Tạo làm nuôi dưỡng tánh ngu si
Thua lỗ không hay cũng tại vì
Tánh xấu hại mà tưởng phước (6?)
Khó tu khó tiến khó dự thi.

Monaco, 06/03/98 3 :40 AM

Hỏi: *Tu sao mới gọi là đắc đạo ?*

Đáp: Thưa tu cho tới tâm thân quân bình không mê không chấp, vô quái ngại, thật sự về không. Vạn sự trên đời bởi nhứt không, chẳng có gì phải nắm bắt cả.

Kệ :

Thanh nhẹ tiến cao chỉ có hòa
Bình tâm học hỏi tự mình qua
Mưu sâu tạo động tâm không tiến
Dứt khoát tâm tu tự thật thà.

Monaco, 07/03/98 3 :45 AM

Hỏi: *Óc phạm có thể khống chế người tu hay không ?*

Đáp: Thưa óc phạm không thể khống chế người tu, là vì bản thân uất khí chưa giải được làm sao ảnh hưởng người tu được. Ngược lại người tu mới thật sự có khả năng ảnh hưởng óc phạm mà thôi.

Kệ :

Mất đi ngôi vị từ hồi động
Mất mát tâm linh trí chẳng thông
Đời đạo không thành tâm động loạn
Không minh hồn vía vẫn lòng vòng.

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Khánh Hội, ngày 6 tháng 11, năm 1997

*Thầy kính thương,
Thầy ơi!*

Sao con khổ quá, vì không còn biết than với ai, nên mạo muội than với Thầy. Thầy ơi! Từ nhỏ con có cha mẹ, nhưng coi như không, được dì chị nuôi nấng, nhưng con sống thật khổ sở và chịu nhiều khổ nhục. Con nuôi ý thoát ly vì mặc cảm ấy, tưởng lớn sẽ tự mình tìm hạnh phúc, dù đời con gái chỉ được một lần hạnh phúc là vu quy. Con chấp nhận theo người ta và mang ý "củi tre dễ nấu, chồng xấu dễ xài". Nhưng con đã lầm, con lại bị áp chế và khinh thường. Con không dám trốn, vì nghĩ nợ của mình, sợ gặp người khác còn tệ hơn. Thầy ơi! Đời con may mắn gặp pháp giải thoát của Thầy, và chồng con cũng cùng con bước theo pháp, nhưng nghiệp của anh ấy nhẹ hơn, có lẽ anh ấy là đàn ông. Con cố gắng tu, ngày ngày phải đi bộ tiếp xúc hàng ngàn người, chịu sự nhục nhã, dầu lụy năn nỉ. Từng tờ vé số lời không bao nhiêu, nước mắt cứ rơi, bán vé số thì ít, bán nước mắt thì nhiều, có khi còn bị người ta gạt mất hàng trăm ngàn, con tự nghĩ có lẽ kiếp xưa con gạt lừa quá nhiều nên kiếp này con ráng vui để trả. Rồi nợ lại tăng lên, nợ mẹ, nợ con. Có khi con xin anh ấy 10 ngàn, anh ấy cũng nhần, con tủi thân lắm. Có khi con có tiền, anh ấy hỏi là con đưa liền, không quan trọng tiền bạc, tại sao là bài học của con.

Thầy ơi! Nợ chỉ làm con khổ một phần, còn nhục nhã, liêm sỉ làm con khổ muôn phần. Vé số con bán không lời bao nhiêu, mà người ta sàm sỡ, bóc lột làm con nghẹn ngào chua xót, nhưng phải cắn răng chịu, sợ chiều bán không hết phải ôm lại, mà ôm lại thì có bao giờ trúng số đâu, dù trong lòng cũng có ham trúng số trả nợ lắm.

Thầy kính thương! Đã bao lần con viết thư cho Thầy, tâm sự với Thầy, nhưng con thương Thầy

quá, Thầy đã già, sức khỏe không bao nhiêu mà bận bịu hết người này đến người khác, nên con viết rồi lại xé bỏ đi. Con ráng tu và tâm sự bằng nước mắt với Thầy lúc ngồi thiền. Những lúc ấy con cảm thấy tâm hồn vơi đi sự đau khổ.

Nhưng lắm khi con thật nản chí. Sao tu hoài mà nghiệp tâm không dứt, có lẽ kiếp trước con ác lắm, thôi kệ, bỏ liều coi giòng đời đưa đẩy về đâu, rồi nhìn Thầy Tám cười vô tư, nhưng nghiêm khắc, như an ủi mà cảnh cáo, con lại xóa ngay ý nghĩ đại đột ấy. Thầy ơi! thầy là ánh sáng soi đường, là nguồn an ủi duy nhất cho cuộc đời khôn nạn của con, dù chưa bao giờ được gặp mặt Thầy. Nhưng nếu Cha Trời không cho con gặp pháp này con sẽ chết không có ngày tái sinh, Thầy nên cố giữ gìn sức khỏe, đừng bỏ con ra đi. Dù biết Thầy không xa các con, nhưng vẫn muốn có Thầy ở thực tại và ước nằm trong vòng tay yêu thương của Thầy. Con khóc thật nhiều, dù hữu vi cũng được, vì con sợ cái nghiệp quả nặng nề của con, không thể gặp Thầy trong cảnh Vô Vi. Con đã gần lụn bại ý chí dù hằng ngày con công phu thật nhiều so với khả năng hiện có của chính con. Thầy đừng buồn, đừng bỏ một tội hồn đau khổ đang oằn oại trong cảnh trần gian ô trược này, con xin Thầy hãy chính thức nhìn nhận con là đệ tử, và cho con xin vài hàng chữ, hay gởi qua anh H ở X. Nếu Thầy viết về nhà thì chồng con sẽ buồn vì con là người đàn bà không tốt, chỉ biết nói xấu chồng, không biết nỗi khổ của người khác, không chấp nhận cái nghiệp của mình, cái sai không sửa mà cứ đem cái "ta" mình lên cao quá. Thầy ơi, chỉ có Thầy thay thế cha mẹ con và dạy dỗ cho con. Con xin hứa sẽ ráng sửa mình, ráng buông bỏ và niệm Phật nhiều hơn, để khỏi làm phiền Thầy. Con sẽ dựa vào lòng từ bi hỷ xả và tình thương của Thầy để làm đà tiến trong lúc gian nan. Con xin cảm ơn Thầy.

*Con,
TTNP*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

San José, ngày 21/11/97

NP con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6/11/97 được biết con đang ngụp lặn trong tình đời đen bạc, con lại nhận thức được giá trị của chữ "Tham" khổng lồ mà nhơn sinh đang mang và gặp phải sự kích động và phản động của tình đời đen bạc, xin từ xu từ các cửa đời. Tu thời xây dựng và cảm thức từ ly từ tí của Trời Đất đã hình thành. Con đã biết được kiếp trước thiếu tu thì kiếp này phải chịu một cuộc sống vất vả và không có ngày mai. Nước mắt chan cơm thì mới thấm thía cuộc sống và mưu sinh là gì? Con nhìn kỹ mặt Trời lúc nào cũng thanh nhẹ và sáng choang, gọi là Nhựt Quang Phật đang tận độ quần sanh. Người đời tạo nghiệp vì tham mà thôi. Muốn giải nghiệp thì phải trì tâm niệm Phật, khai triển huyền bí của nội tâm, thì mới cảm thức được lãnh vực rất cần thiết cho cuộc sống. Hằng ngày con gặp được nhiều người thương mến hơn tùy hạnh đức tu niệm của chính con. Tâm hướng về Trời Phật mà hành sự trong có có không không, xây dựng tâm linh mà tiến hóa.

PLVVKHHBPP có một không hai tại mặt đất này, thật sự cứu độ quần sanh, ai sẽ đắc. Có cơ hội hành khổ thì sẽ có cơ hội tự về bến giác, càng thấm thía sẽ càng dễ buông bỏ hơn. Sự suy tư và tranh chấp đều giả ảo không thật, ngược lại chỉ hại tâm thân mà thôi.

Vé Số

Mỗi người một số rõ ràng
Vui trong tham dục bằng hoàng nội tâm
Lý Trời siêu diệu thâm thâm
Bình tâm học hỏi tái tâm chơn như
Vô sanh ướm nở nụ cười
Trời ban tình đẹp người người dựng xây

Dù cho thế sự đổi thay
Trì tâm niệm Phật dịp may vẫn còn
Tâm linh sẵn có đường mòn
Sửa mình tiến hóa chẳng còn si mê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Sống còn bề trề lại chề tình Trời
Tu tâm sửa tánh hợp thời
Quý yêu muôn loại tự rời tham sân
Chiều sâu tâm đạo tiến lần
Quân bình tự thức ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Chịu tu tự cứu đổi thay thế tình
Luận đi xét lại cả mình
Tình Trời cao quý đẹp xinh hơn người
Lời vàng quý ngọc rưới tươi
Giúp con tiến hóa nụ cười quang khai
Tham dâm chẳng tiến khổ hoài
Trì tâm tu luyện lập đài thanh cao
Vạn linh chung sống muôn màu
Cùng chung phát triển cùng tàu sửa tu
Vía hồn thanh nhẹ ngao du
Cảm thông thắng cảnh tự tu đạt thành
Thực hành khai triển tiến hành
Dầy công tu luyện các ngành đạt thông
Nằm trong định luật hóa công
Sanh trụ hoại diệt nổi vòng cảm giao
Tu hành kẻ trước người sau
Chung nhau học hỏi kết tàu dựng xây
Sống đời hoàn cảnh là Thầy
Nay đây mai đó vui vầy cảm giao
Thực hành phát triển đôi trao
Quy về một mối trước sau dung hòa
Chúc con tiến hóa thật thà
Tu tâm sửa tánh chan hòa tình thương

Lương Sĩ Hằng

Thầy Giảng cho
Thiền Ca SỨ GIẢ HÒA BÌNH tại Washing ton DC, Hoa Kỳ
09 / 1997

P.C. chép
(tiếp theo kỳ trước, số LED 147)
VẤN ĐẠO:

Kính thưa quý vị đây là câu hỏi thứ nhất : Có một vị hồi thế gian đã có đủ tôn giáo lớn từ mấy ngàn năm nay, tại sao lại cần thêm những pháp tu mới như là Vô Vi ? Xin mời thầy.

Thầy : Thưa tôn giáo mới từ, bao nhiêu năm nay ai cũng thờ cúng Thích Ca, mà tu hoài đâu gặp Thích Ca. Thờ Chúa, đâu có gặp Chúa và không có biết khả năng vô cùng Đại Bi ở chỗ nào. Cho nên vì người tu thiền lập lại quân bình của chính họ, mới đem sự thật công hiến cho mọi người. Thực hành đi sẽ thấy rõ ràng.

Kính thưa quý vị, tôi xin đọc câu hỏi kế tiếp : Tôi có đọc sách của Thiền Sư, nhưng không hiểu câu nói tinh ba của vũ trụ là ý nghĩa gì, xin Thiền Sư cho biết.

Thầy : Cho nên muốn biết tinh ba của vũ trụ, phải biết tinh ba của cha mẹ. Không có tinh ba của cha mẹ, làm sao có hình hài của chúng ta ngày hôm nay. Mà ai cấu trúc thành tinh ba của cha mẹ ? Nguyên khí của căn khôn vũ trụ, mà nếu chúng ta tu giải mở, trụ tiền cái điền của chúng ta. Trung tim bộ đầu khai triển, thay vì cứ quần uất ở trong bộ gan, sân si không thoát được.

Cho nên tinh ba của vũ trụ, là cái hồn chúng ta đi về Trời. Chúng ta có tinh ba của cha mẹ, chúng ta có cái xác, mà cái gốc của nó là từ ở bên trên, mà chúng ta hướng đi lên trên chúng ta sẽ có một hình hài ở bên trên. Đi, đứng đang hoang, trở về Thiên Quốc mới biết là xa xưa chúng ta ở nơi đó không phải ở dưới này. Thành ra chúng ta không có làm chánh trị, không giành đất đai, không giành của cải ai hết.

Thực hành để tiến hóa tới vô cùng. Hưởng những gì của Thượng Đế đã có. Trời Đất đã hình thành, chúng ta là người thực hành để tận hưởng mà thôi.

Chúng tôi xin được đọc câu hỏi kế tiếp của quý vị: Trên thế gian có rất nhiều Đạo, làm thế nào để phân biệt được chánh đạo và tà đạo ?

Thầy : Chánh Đạo là tự mình sửa từ mất quân bình, trở lại quân bình thì mới Đạo. Đạo là quân bình, mình mới tự lèo lái mình, sự sáng suốt là phần hồn của mình. Mà tập trung được sự sáng suốt thì trí óc của chúng ta xán lạn, không bao giờ làm điều sai quấy. Hành Đạo chớ không giành Đạo là trở về với chính mình, nếu mà không biết chính mình là chỉ theo họ mà thôi.

Theo họ chết rồi là chỉ làm âm binh thôi, cúng kiến âm binh thôi. Tôi là người sống ở đất Việt-Nam, từ nhỏ tôi cũng cúng kiến nhiều lắm, rốt cuộc không giải quyết được. Không thấy được cái gì hết, mà thậm chí cha mẹ tôi chết, tôi cũng không thấy phần hồn. Là tại sao ? Tại tôi động loạn, tôi muốn cha mẹ tôi sống hoài không chết. Nhưng mà không thấy cha mẹ tôi đến thế gian đây học sự kích động và phản động, nhịn nhục, và tự giải nghiệp chướng để trở về Thiên Quốc.

Có cơ hội cuối cùng, mọi người ở thế gian đều có cơ hội cuối cùng, tới đây học hỏi và tiến hóa. Chớ không phải không phải hưởng thụ để mà chết một cách tức tưởi như vậy.

Câu hỏi tiếp theo : Kính thưa Thiền Sư, xin Thiền Sư giải thích vấn đề ăn chay và ăn mặn. Người tu có bắt buộc ăn chay nếu muốn sớm đắc đạo ?

Thầy : Ăn chay không phải là thành Đạo, vì sức khỏe, bây giờ ở xứ tự do này đã đầy đủ. Cộng rau có loại acid gì, trái cà có loại acid gì, những cái gì thích hợp cho cơ thể chúng ta, ta thiếu, ta cứ việc ăn vô nó đầy đủ là khỏe mạnh. Chớ không phải ăn chay là đắc đạo đâu.

Ăn chay, yếu, bệnh, chết mà phần hồn không thức thì cũng là con ma thôi. Chết khỏi xác cũng

là con ma, đâu ai cứu được đâu. Họ nói cứu chớ, cứu họ chưa được làm sao cứu mình, bệnh của họ, họ giải quyết chưa được làm sao giải quyết chuyện của mình. Cho nên phải hiểu chúng ta có óc, có sự sáng suốt, phải suy nghĩ cho rõ ràng, cho chu đáo, vì cuộc sống.

Chúng ta từ Tam Thập Tam Thiên giảng lâm xuống thế gian. Chúng ta là một điểm linh quang, tu rồi cái óc phát sáng ra mới thấy rõ ta là một ánh sáng trong một Đấng. Hiện tại khoa học đã tìm ra cái óc con người có bao nhiêu tỉ tế bào, chớ không phải ít. Cho nên cái óc con người là vô cùng, chẳng ai thua ai, sửa, tiến thì chúng ta tiến tới vô cùng. Mà thật sự độc lập tâm, thân, an ổn rõ rệt, hòa hợp với cả càn khôn.

Mỗi ngày quý vị ăn chay, ăn cái gì ? Ăn rau cỏ cũng do nguyên năng của Trời Đất. Mặt Trời, mặt Trăng ban chiếu mọc thành cây cỏ, chúng ta phải chờ nó mọc lên rồi mới ăn. Ăn nó biến thành thủy, thủy biến thành khí, khí biến thành sắc, chúng mình nó từ sắc giới tới. Thì toàn thân chúng ta là điện năng kết hợp, đi, đứng tự động mà không biết thì làm sai đi. Tưởng tôi ăn thịt thú cho nhiều để tôi khỏe mạnh, chớ những võ sĩ ăn thịt thú nhiều lắm, nhưng mà rốt cuộc cũng phải chết như chúng ta, chớ không có làm gì hơn được.

Cho nên phải hiểu rõ luồng điện xây dựng cho mọi người. Cơ thể chúng ta là nhờ điện của Trời Đất, những cái gì mà không còn điện của Trời Đất là chúng ta không thích ăn. Cây dừa vô miệng là không nhai được, nó còn linh khí thì chúng ta mới nhai được. Cho nên con người tuổi trẻ có linh khí, tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì rất nhanh. Tiến hóa rất nhanh, trí tuệ sẽ khai triển, vì linh khí nó còn đầy đủ. Người lớn tuổi hơi khó một chút nhưng mà đầy công đi rồi cũng tới chỗ tốt ở tương lai.

Câu hỏi thứ hai là : Trong gia đình, trong hai vợ chồng có một người tu thì có giúp ích gì được cho cuộc sống gia đình hay không ?

Thầy : Một người tu mà dùng mãnh tu, ý thức tu, biết rằng tôi tu để sửa tôi, để xây dựng từ trường cho tôi tốt, để cho chồng tôi được bình an. Con tôi được bình an, gia đình tôi tạo được hòa khí, thì nó cố gắng cương quyết một đường lối mình hành, thì nhiên hậu từ trường tốt sẽ ảnh hưởng cho chung.

Nhiều người trước kia tu Vô Vi, chính bản thân tôi tu Vô Vi, bà Tám còn sống ngồi đó, đó nghĩa là chửi lên chửi xuống đủ chuyện. Tu mây vô chùa tu, mây ngồi ở nhà mây tu gì đâu có được, chửi la um sùm, nhưng mà tôi cũng cố gắng.

Tôi mới mới nhắc bà đây, đó bây giờ tôi được khỏe mạnh 75 tuổi. Nhưng mà tôi vẫn làm việc mỗi 3 giờ khuya, làm việc đều đều. Viết những lời chơn lý để giúp cho bạn đạo thực hành hằng tuần tự thức, tự hiểu, và tự giác, do sự đóng góp tôi đã đạt được bao nhiêu, tôi cho biết bấy nhiêu. Chớ tôi không có tự mình xưng tôi là một vị Phật, là một ông Thần, ông Thánh gì. Tôi là một con người từ dưới bùn đi lên, không khác gì hoa sen đi lên lần lần.

Thì quý vị cũng vậy đó thôi, nếu mà quý vị chịu bằng lòng sửa, thấy rõ cái của cải vô cùng của Thượng Đế đã ân ban là thể xác cuối cùng này. Chúng ta có khối óc có một không hai, thần kinh chẳng chịt không có ai có thể tạo ra chúng ta được. Chứng minh nguyên khí của Trời Đất đã xây dựng cho chúng ta, lúc chào đời chúng ta có chút xíu. Rồi khỏi thể xác là chúng ta to lớn lên, rồi đến ngày hôm nay mà thiếu dưỡng khí là không được có bình an. Thì cái pháp này sử dụng nguyên khí của Trời Đất để khai mở tâm thức của hành giả là vậy.

Bây giờ chỉ còn lại một câu hỏi cuối cùng, kính mong xin quý vị lượng tình bỏ qua những giờ giấc này, chúng tôi bị lệ thuộc nơi hội trường : Kính thưa Thầy đây là câu hỏi chót. Với phương pháp thiền của Thiền Sư, Thiền Sư đã có thể biết được kiếp trước của mình hay không ?

Thầy : Chắc chắn như vậy, tôi phải biết kiếp trước của tôi chớ. Không biết kiếp trước của tôi, tôi tu làm gì. Tôi là người bây giờ mà chớ không phải người xưa. Cái gì mà nói láo với tôi, tôi không được, tôi phải kiểm chứng đàng hoàng tôi mới thực hành. Không bao giờ tôi nghe xuôi hết, tôi là người của thời đại mà. Tôi biết nhảy đầm mà, tôi biết đi chơi mà, tôi biết mặc đồ tốt mà. Tại sao tôi không hiểu tôi ? Tôi tu thanh tịnh để làm gì ? Để hiểu tôi, hiểu tôi rồi tôi thấy tôi có nhiệm vụ dẫn thân độ đời, nói cho mọi người nghe. Muốn dẫn thân độ đời phải đêm đêm hành thiền, rất ráo, thanh tịnh, đem lại một triết lý sống động thật sự

cho mọi người cộng hưởng khi người hành và sẽ đạt.

Kính thưa quý vị, chúng tôi thành thật xin lỗi chương trình văn nghệ sẽ còn dài, bây giờ chúng tôi xin thay mặt tất cả khán giả cảm ơn Thiền Sư, cảm ơn thầy.

Thầy : Cảm ơn sự đóng góp những cây hỏi quý báu của quý vị.

Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

LỤC TỰ NIỆM HÀNH

Di Đà sáu chữ thật nhiệm sâu
Co lưỡi kẻ rằng niệm đỉnh đầu
Đi đứng nằm ngồi luôn chánh niệm
Đường về xứ Phật chẳng còn lâu

Di Đà sáu chữ niệm thanh
Di Đà sáu chữ niệm rành chơn tu
Di Đà trì niệm hết mù
Di Đà trì niệm trí ngu chẳng còn
Di Đà trì niệm sáng choang bộ đầu
Di Đà trì niệm bền lâu

Di Đà trì niệm bộ đầu khai thông
Di Đà trì niệm thông dong cảnh Trời
Di Đà trì niệm chẳng rời
Di Đà đi đứng nằm ngồi chẳng quên
Di Đà sáu chữ đạo nền
Di Đà trì niệm thì nên người hiền
Di Đà trì niệm thật siêng
Di Đà trì niệm rõ miền Tây Phương
Di Đà mầu nhiệm vô lường
Di Đà trì niệm tỏ tường chơn tâm.

9/2/98

Lương Quốc Định

ĐỨC THẦY THĂM THIỀN ĐƯỜNG SYDNEY

Chủ Nhật 12 tháng 4 bạn đạo Vô Vi Sydney hân hoan chào mừng Đức Thầy tái lâm, sau một năm dài chờ đợi mong ước. Ba ngày trước, Syney chìm đắm trong mưa, có thể gọi là "mưa gió phủ phàng". Cây ngã, nước ngập, đường phố có chỗ xe như chạy dưới sông. Bật tivi nhìn thấy cảnh nhà sập, người chết vì con trượt, kẻ tu hành tự nhủ ngày giờ đã cận kề, còn bao lâu nữa để thu xếp hành trang? Mây phủ màu đen, mặt trời trốn mất. Không nói với nhau nhưng ai cũng thầm lo ngại. Phòng Thiền sao đủ chỗ cho số đông bạn đạo tề tựu đón Thầy. Sân quá ướt làm sao dựng lều. Bối rối. Lo lắng chi cho bằng cứ siêng năng hành pháp với một tin tưởng mãnh liệt ánh dương sẽ rạng rỡ ngày mai.

Quả thật, chiều Thứ Bảy mây rù nhau lang thang. Gió theo mây ta bà khắp nẻo. Chúng tôi đã có một buổi sáng Chủ Nhật trời quang mây tạnh, nắng vàng rực rỡ. Những giọt sương ân tình cố giữ vẻ đẹp long lanh, chào đón Thầy trở lại để khai mạc Thiền Ca Sứ Giả Hòa Bình diễn ra vào đêm Thứ Bảy 18 tháng 4, 98.

Gần 60 người, chúng tôi đón Thầy trong một cái lều rộng rãi thoáng mát. Máy thu hình, thu băng, micro sẵn sàng. Trải qua năm con trâu, có lẽ Thầy làm việc quá sức, bước chân Thầy có chậm đi đôi chút. Một chút thôi, không sao các bạn đừng quá nhạy cảm với nhận xét riêng của tôi. Tết 97, đón Xuân Đinh Sửu Thầy đã lưu ý chúng tôi: Các bạn phải làm việc nhiều hơn lên. Con Trâu suốt một đời nhẩn nhịn phục vụ, kéo cày giúp đỡ chúng sanh trồng lên hột lúa. Chúng ta là con người có đầy đủ tinh hoa của Thượng Đế, há để thua Con

Trâu sao? Nợ cơm áo dễ trả. Nợ Thượng Đế chỉ có tu mới trả được.

Thầy ngồi xuống ghế, tôi cảm giác mình như sợi dây đàn đang được nắn phím. Tôi nhớ tiếng đàn tam của huynh Trịnh Quang Thắng:

Theo tiếng đàn tam thanh thoát bay
Chín phương trầm bổng những âm giai,
Ngân lên tiếng hát duy linh đó. . .
Bạn có nghe chăng buổi sáng nay?

Anh Hội Trường đọc lời chào mừng, tạ ơn Thầy đã thương chúng tôi. Đường xa không quản. Tuổi tác chẳng sồn. Một nhọc không tính. Năm nào Thầy cũng ghé Úc Châu.

Thương con trẻ chẳng sồn tâm ý.
Dụng pháp màu tận độ chúng sanh.

Mở đầu bài giảng, Thầy nhắn gửi chúng tôi hai chữ Hạnh Đức: Tổ chức Thiền Ca là một dịp để các bạn tạo hạnh. Các nghệ sĩ đồng tâm hiệp ý, dẫn Đạo vào Đời qua lời ca tiếng nhạc. Khuyến khích chúng sanh tu tập hầu giải bớt phần nào nghiệp chướng. Các bạn trước kia trầm luân khổ sở, bị tri kéo bởi nghiệp lực giầy xéo tâm can như thể nào. Giờ hiểu Đạo có pháp thực hành mở được tâm thức nhẹ nhàng. Các bạn cũng mong đem pháp truyền cho người kế tiếp. Tôi biết việc tổ chức luôn luôn phải gặp nhiều khó khăn, tôi mong các bạn sẽ đồng tâm gánh vác.

Thầy thương yêu Úc Châu hay gọi chúng tôi là những đứa em út nhỏ dại, khó thể bì kịp các anh chị thế giới. Lần đầu tiên tổ chức Thiền Ca. Thú thật chúng tôi vô cùng bối rối. Mỗi người đều âm thầm ôm ấp một nỗi lo. Lo đủ thứ. Lo lung tung. Nhưng kết cuộc không biết phải lo cái gì mới đúng. Thời gian cận kề. Vé bán được quá ít. Council mới đây lại cấm không cho dán bích chương bừa bãi. Tội nghiệp các anh chị sáng ôm poster đi trưa ôm về. Lại nghe các bạn ở Mel chuẩn bị rộn rịp. Chương trình quy mô, vận động ráo riết. Tụi tui càng quỳnh quáng hơn nữa. Nhưng khi gặp Thầy, chúng tôi nghe như có một luồng sinh khí báo hiệu vận may ở cuối đường. Quả thật, cho đến khi tôi viết bài này gửi đến các bạn, vé bán rất khả quan. Bảo đảm đêm Thiền Ca sẽ tung bừng khai mạc. Cảm ơn Thượng Đế. Cảm ơn thần lực của Đức Thầy đã hỗ trợ âm thầm cho chúng con.

Giải quyết được khâu bán vé, mọi người thở phào nhẹ nhõm. Giờ đến phần đón tiếp bạn đạo và nghệ sĩ đến dự Thiền Ca. Tội nghiệp các anh tài xế taxi đưa rước khách chùa. Sáng thức dậy lúc 4 giờ, lên ca cho đến 11 giờ đêm. Một phờ người nhưng miệng vẫn cười toe toét. Các chị nữ được lãnh phần cầm... đèn pin dẫn đường. Phe nam còn lại giữ gìn trật tự. Chúng tôi có hai quỳ kinh sách. Một phát không. Một... pì lúi.

Dĩ nhiên Thầy không bao giờ quên trả lời câu hỏi của các Thiền Sư sau một năm dài khổ nhọc hành pháp. Năm nay bạn đạo Sydney tu hành tiến bộ rõ rệt. Bằng chứng, các bạn đã hỏi toàn những câu thuộc về kỹ thuật hành pháp. Có bác đã thờ Pháp luân nghe lác cắc trong đầu. Có bạn thờ Chiêu Minh ban ngày không sao, hễ thờ ban đêm trước giờ Thiền là nghe mỗi rúng hai cái chân. Thờ làm sao cho đúng. Thờ làm sao để vào Định. .? Thầy lại phải nhắc lại không biết là lần thứ mấy: Thờ nhẹ nhàng. Thờ êm ái vừa sức. Không dứt quãng. Không ém hơi. Không cố gắng thờ một cái cho chết luôn. Mỗi một hơi thờ đều ra lệnh, đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu. Thầy cười triu mến: Các bạn hành pháp như Thầy chứ đừng để người ta nói hành Thầy. Kỳ về VN vừa qua, nhiều lần tôi cũng được dịp tham khảo với các bạn VN về vấn đề thờ Pháp Luân. Thật ra cơ thể mỗi người đều không giống nhau. Hơi dài, hơi ngắn khó thể so sánh. Đã nói là kỹ thuật thì sự tinh xảo tùy thuộc kỳ công của hành giả. Cứ làm đúng những điều Thầy dạy, từ từ, đừng nôn, chớ vội. Làm Phật khổ lắm. Viết đến đây tôi nhớ Tề Thiên Đại Thánh Hồng Kông. Lúc Thầy trò đã hoàn thành đại sự viên mãn. Tề Thiên Đại Thánh không chịu nhận chức Phật vì sợ không được ngao du. Trư Bát Giới đòi Phật Trư phải có hàng trăm cung nữ hầu cạnh sắc nước hương trời. Anh chàng Sa Tăng thì lại mếu máo xin được hầu cạnh bên Thầy mãi mãi. Có khi nào các bạn thoáng qua trong trí, nếu đắc được quả vị thanh cao. Các bạn có tâm nguyện gì?

Có lần Thầy nói với chúng tôi: Nghe Thầy nói chơi cũng giải được nghiệp. Cứ nghe riết đi thì sẽ nhẹ ghê lắm. Bài giảng hôm Chủ Nhật vừa qua, Thầy ví von bông hồng, bông cúc: Màu sắc của bông là do điện năng của Trời Đất phối hợp với gió đất nước ánh sáng cấu tạo riêng một dáng vẻ khác nhau. Chúng ta muốn màu của bông cúc giống màu của bông hồng làm sao được. Khen vẻ đẹp của bông hồng hơn vẻ của bông cúc cũng không phải. Phải hiểu là trăm hoa đua nở. Không hiểu rồi đi trách anh này làm việc sai. Chị kia

không đúng. Là mình sai chứ chẳng có ai sai. Trình độ của anh kia chỉ nọ chỉ có bấy nhiêu. Cứ làm thỉnh đi rồi đâu cũng vào đấy. Xong hết à. Buổi sáng trôi qua nhanh chóng. Thoáng cái Thầy đã ra về. Tôi biết nhiều bạn còn tiếc rẻ, tôi cũng không khác gì hơn.

Giờ chót, chúng tôi được Thầy thương đãi một buổi cơm thân mật cùng với nghệ sĩ tại nhà hàng Bar Luck Cabramatta. Hiện diện có nghệ sĩ lão thành Việt Hùng. Kịch tác gia Xuân Phát. Nữ ca sĩ Sơn Ca. Nam danh ca Duy Quang, Hoài Nam, Anh Dũng. Cặp Linh Tuấn Thanh Huyền như đôi uyên ương, luôn luôn góp mặt trong các tổ chức Thiên Ca của Vô Vi. Thêm một nhân vật đa tài, nổi danh trên những sân khấu Đời cũng như Đạo: Nghệ sĩ Chí Tâm. Rất tiếc hai Nữ nghệ sĩ Hương Lan và Ngọc Bích có lẽ bận đi thăm thành phố Sydney về đêm nên đã vắng mặt trong bữa tiệc. Ông Bầu Thiên Tạo và anh Trương Hoàng Phước cũng là một cặp không thể thiếu trong sinh hoạt Thiên Ca từ Âu sang Úc.

Trước khi mở tiệc, Thầy ban phát đôi lời: Chúng ta đang ở một xứ văn minh tự do. Chúng ta phải dùng sự tự do để nói lên Chân Lý. Thiên Ca đem nguyên lý tha thứ và yêu thương của Thượng Đế đến với mọi người. Các nghệ sĩ đồng ý đem tiếng hát của mình phục vụ nhân sanh trong chiều hướng tốt đẹp, giúp một phần hoàn thành nhiệm

vụ hoằng hóa chúng sanh. Tôi xin gửi lời cảm ơn đến các bạn. Tất cả chúng ta quyết cùng nhau phục vụ Thượng Đế.

Cũng xin báo cáo thêm, trước một tuần Thầy đã được Đài Truyền Hình số 31 phỏng vấn. Rất tiếc nhiều người trong chúng tôi không bắt được băng tần này. Và đêm 16 đài đã phỏng vấn các nghệ sĩ tham dự Thiên Ca Sứ Giả Hòa Bình, trong dịp này, quý đài đã ân cần giới thiệu việc làm tốt đẹp của Vô Vi.

Sau đêm 18, sáng hôm sau Thầy sẽ bay đi Melbourne để khai mạc chương trình Thiên Ca thứ nhì trên đất của Nữ Hoàng Victoria.

Xin tạm biệt các bạn. Hẹn gặp nhau trong những phóng sự kế tiếp.

NGỌC SƯƠNG kính bút.

ĐẠI NHẠC HỘI SỨ GIẢ HÒA BÌNH ÚC CHÂU
Ca, Vũ, Nhạc, Kịch, Hải Hước, Cải Lương, Hồ Quảng, ..
Sydney, ngày 18/4/1998
Melbourne, ngày 19/4/1998
Perth, ngày 26/4/1998

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved